

THE MARTISOR TROPHY-ROMANIAN – Poem, School Years 1 and 2

„E primăvara” – Emilia Plugaru Au ieșit la soare Gaze, fluturași. Plină este curtea Și de copilași. Ah, e primăvara, Pomii înfloresc. Fluturașii zboară, Copilașii cresc. Crește copăcelul, Buburuză mică. Crește bobocelul, Puiul de furnică...	„Primăvara a sosit” Primăvara a sosit și pe noi ne-a înveselit. Baba iarna a plecat de la noi din sat. Iese iarba luminoasă rândunica vine-acasă. Cuibul iar și-l va clădi pentru a se adăposti. Pe câmpie și pe dealuri florile încep să crească iar copacii înmuguriți rad la soare fericiți.
Merg rățuștele la baltă- Emilia Plugaru O rățușcă crăcănată Merge legănat la baltă Cu un cârd de rățișoare, Toate mici și gălbioare. – Mac-mac-mac! Faceți-mi drum, De atâtea ori vă spun, Puii mei pleacă la baltă Să învețe cum se-noată. Rățișoarele îndată Huștiuliuc cu capu-n baltă! – M-a-a-a-c, în apă tare-i bine Când mămica-i lângă tine.	“Sfatul vrăbiuțelor”- Emilia Plugaru Într-un pom s-au adunat Vrăbiuțele la sfat. Sute, mii de vrăbiuțe Ciucure stau pe crenguțe. – Cipcirip, voi știți ceva? S-a sfârșit cu iarna grea. Mâine va fi primăvară, Va fi cald și soare-afară! Iarna când a auzit Speriată a fugit. Sub zăpadă o brândușă Deacu-și face cărărușă. Vrea mai iute să răsară: – Cipcirip – e primăvară!
“Mamica mea cea buna...” Vezi, mămica mea cea bună, Tare mult aș vrea să-ți scriu Dar sunt mică și nu știu... Pentru mine, blândul soare Îți trimite o scrisoare, Căci pe foaia de caiet, Uite-a coborât încet, Cu miez galben și fierbinte. Știu să desenez cuvinte Fără să mă iscălesc... Soare-nseamnă “Te iubesc”.	“Tot ce-n lume este pui” – Lucia Muntean Spune-mi, draga mea bunică, Puii mici de rândunică De albină, de furnică Sau un fir de floriceică Fiecare au mămică? – Tot ce-n lume este pui Are o mămic-a lui: Păsări, găze mititele, Gingașele floricele Au, copilul meu, vezi bine O mămică ca și tine! Ea îi crește și-i învață, Pregătindu-i pentru viață!

THE MIHAI EMINESCU TROPHY -Poem, School Years 3 to 6

„Pui de lei” - Ioan S. Nenițescu Eroi au fost, eroi sunt încă Și-or fi în neamul românesc! Căci rupti sunt ca din tare stâncă Românii orișiunde cresc. E viața noastră făurită De doi bărbați cu brațe tari Și cu voința oțelită, Cu minți deștepte, inimi mari. Și unu-i Decebal cel harnic Iar celălalt Traian cel drept Ei, pentru vatra lor amarnic Au dat cu-atâția dușmani piept	„Mama” - Paulina Popa Mama e un cântec vesel E iubirea-n zori de zi Mama-i cântecul culorii Florile peste câmpii. Mama-i curcubeu pe ape, E sărut de suflet sfânt, Mama-i îngerul de-aproape Fericirea pe pământ. Mama este tot ce-i bun, Mama versul lacrimând, Mama-i flacăra arzând, Ori și unde, ori și când.
De pe-o „bună dimineață” - Otilia Cazimir De pe-o „bună dimineață” Cu tulpină de cârcel, A sărit un gândăcel Cu mustățile de ață. Alți gândaci mărunți și roșii, Care-și poartă fiecare Ochelarii pe spinare, Dorm la soare, somnoroșii! Iar pe-un fir de păpădie Ce se-nalță, drept, din iarbă, Suie-un cărăbuș cu barbă, În hăinuța aurie. Suie, mândru și grăbit, Să vestească-n lumea mare: – Prea cinstită adunare, Primăvara a sosit!	“Cea mai scumpa de pe lume”-Nichita Stănescu Spune-mi care mama-anume Cea mai scumpa e pe lume? Puii totii au zis de pasari, Zarzarii au zis de zarzari, Pestisorii, de pestoaica, Ursuleții, de ursoaica, Serpisorii, de serpoaica, Tigrisorii, de tigroaica, Manjii totii au zis de iepe, Firul cepii-a zis de cepe, Nucii totii au zis de nuca, Cucii totii au zis de cuca, Totii pisoii, de pisica, Iara eu, de-a mea mamica. Orice mama e anume, Cea mai scumpa de pe lume!

THE ANA BLANDIANA TROPHY-Poem, School Years 7 to 11

„Oaspeții primaverii”- Vasile Alecsandri În fund, pe cer albastru, în zarea depărtată, La răsărit, sub soare, un negru punct s- arată! E cocostârcul tainic, în lume călător, Al primăverii dulce, iubit prevestitor. El vine, se înalță, în cercuri line zboară Și, rapide ca gândul, la cuibul său coboară; Iar copilașii veseli, cu pieptul dezgolit, Aleargă, sar în cale-i și-i zic: „Bine-ai sosit!” În aer ciocârlia, pe casă rândunele, Pe crengile pădurii un roi de păsărele, Cu-o lungă ciripire, la soare se-ncălzesc, Și pe deasupra bălții nagâții se-nvârtesc. Ah! iată primăvara cu sânul de verdeață! În lume-i veselie, amor, speranță, viață, Și cerul și pământul preschimbă sărutări Prin roze aurite și vesele cântări!	„Primăvara” – Virgil Carianopol Din somnul lor, de noapte-ntunecoasă De unde-au stat, departe de frumos Se reîntorc livezile acasă În rochii înflorate până jos. E primăvară, iarăși primăvară! Pe fiecare margini de făgaș Își scot strămoșii degetele-afară De ghiocei, de crini, de toporași. Se simte iarăși mirosul câmpiei Din nou aruncă soarele pojar La cântecul înalt al ciocârliei Ies roadele cu capetele-afară. Aruncă ziua peste tot cu vrăbii, În codrii cucii iar au năvălit Se bat cu cântul, păsările-n sabii Și glasurile-și dau la ascuțit.
„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie” – Mihai Eminescu Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie, Țara mea de glorie, țara mea de dor? Brațele nervoase, arma de tărie, La trecutu-ți mare, mare viitor! Fiarbă vinu-n cupe, spumege pocalul, Dacă fiii-ți mândri aste le nutresc; Căci rămâne stânca, deși moare valul, Dulce Românie, asta ți-o doresc. Vis de răzbunare negru ca mormântul Spada ta de sânge dușman fumegând, Și deasupra idrei fluture cu vântul Visul tău de glorie falnic triumfând, Spună lumii large steaguri tricolore, Spună ce-i poporul mare, românesc, Când s-aprinde sacru candida-i vâlvoare, Dulce Românie, asta ți-o doresc. Îngerul iubirii, îngerul de pace, Pe altarul Vestei tainic surâzând, Ce pe Marte-n glorie să orbească-l face, Când cu lampa-i zboară lumea luminând, El pe sânu-ți vergin încă să coboare, Guste fericirea raiului ceresc, Tu îl strânge-n brațe, tu îi fă altare, Dulce Românie, asta ți-o doresc	„Limba noastră” de Alexei Mateevici Limba noastră-i o comoară În adâncuri înfundată Un șirag de piatră rară Pe moșie revărsată. Limba noastră-i foc ce arde Într-un neam, ce fără veste S-a trezit din somn de moarte Ca viteazul din poveste. Limba noastră-i numai cântec, Doina dorurilor noastre, Roi de fulgere, ce spintec Nouri negri, zări albastre. Limba noastră-i graiul pâinii, Când de vânt se mișcă vara; În rostirea ei bătrânii Cu sudori sfințit-au țara. Limba noastră-i limba mamei, Limba străbunilor noștri, Limba ce-a pătruns în lume Și-a rămas în sânul nostru.

“Face oricine ce vrea”-Ana Blandiana

În grădina mea, șirete,
Piersicile-s violete,
Iar prunele, și mai și,
S-au făcut portocalii;
Cățărați cu mult dichis,
Strugurii cresc în cais;
Castraveții cum să spun,
Au pornit să urce-n prun,
Pe-o tulpină de mărar,
Se roșește-un gogoșar;
Sub o frunză de măcriș,
Crește-o floare pe furiș;
Sub o tufă de urzici,
Ziua doarme-un licurici;
Sub un fir de caprifoi,
Stă și toarce un pisoi;
La umbră de pătrunjel,
Doarme dus și un cățel;
Profitând că nu-s un zbir,
A crescut și-un fir de pir;
Și văzând că-i slobodă;
Crește-n voie-o lobodă,
Ba, ceea ce-i prea de tot
Se întinde și-un troscot;
Iar un dovlecel grăbit
Sare gardul ilicit.
Ce să fac? Tot ce se poate
Că-i prea multă libertate.
Mi-a spus mie o furnică
Multă libertate strică.
Iar o viespe rea de gură
Mi-a spus că-i harababură.
Dar nu vreau să schimb nimic,
De aceea și eu zic:
Uite că-n grădina mea
Face oricine ce vrea.

“Mama”- Panait Cerna

Din vârsta fericirii fără minte
Icoane dragi mi-apar mereu-nainte :
De lume răzlețită și sfioasă,
În ramă de salcâm zăresc o casă.

Și-n casă, într-un colț întunecat,
Văd un copil de mama lui certat.
El mâinile și-ntinde spre iertare,
Dar ea-i tăcută și nendurătoare.

Din toți câți trec, nu-i nimeni să-l aline!
Și plânge-năbușit copilul –
Ș-adoarme în suspine.

Dar peste noapte-o biruiește dorul –
Din somnu-i sare muma,
Și spre ungherul unde-i doarme-odorul
Pășește-n vârful degetelor numa.

Pe somnul lui cel fin
Duiosă se-nclină ;
De-al vieții sale chin
Un zâmbet i-animă.
Zbucnește fără’ zăgaz
Iubirea ei mută –
Și plânsul lui obraz
Plângând ea îl sărută.

El simte cum s-apleacă peste dânsul
O umbră bună ce l-ar dezmiarda –
Și-ntr-un suspin, pe când ea-i șterge plânsul,
Întinde brațele lui mici spre ea.

De gâtul ei s-atârnă în neștire –
Toți îngerii din ceruri îi sînt frați!
Învăluți de-a candelii lucire,
Copil și mamă dorm îmbrățișați...